

Vänsterpartiet kritiskt: Borgarna ruinerar barnomsorgen

Förskolorna stod i centrum vid det första kommunstyrelsemötet efter semestern den 10 augusti. Ansökningar hade kommit in från flera icke-kommunala aktörer på området att få nystarta eller utöka. I samband med den kraftiga minskningen av antalet förskolebarn i Lund har det uppstått överskott på förskoleplatser i Lunds kommun.

De oundvikliga och svåra besluten om neddragning av antalet platser saboteras nu konsekvent av den borgerliga majoriteten i kommunstyrelsen. Så fort någon privat aktör dyker upp som säger sig vara villig att ta över en nedläggningshotad verksamhet välkomnas denne med startbidrag och nyresurstilldelning. Föräldrar och personal blir bricker i detta spel – vem vill se sina barns dagis eller sin arbetsplats nedlagd? En ny svår beslutsprocess måste därefter dras igång om nedläggning av andra daghem. Denna process är inte bara förödande för förskolans totala kostnader i Lund. Den minskar också valfriheten för de föräldrar som i slutänden drabbas av nedläggningar och undergrävd kommunal ekonomi.

Skräckexempel på Söder

Kommunstyrelsens huvudlösa politik drabbar nu barn, föräldrar och personal på söder i Lund. Barn- och skolnämnden där ville trots sin borgerliga majoritet inte tillstyrka ansökan från Montessoriförskolan Lilla Kuben ekonomisk förening att starta förskoleverksamhet i f.d. förskolan Gunghästens lokaler. Nämnden valde att informera kommunstyrelsen om att sju förskoleavdelningar är under avveckling, däribland hela Gunghästen, och översände ansökan till kommunstyrelsen för "bedömning av konsekvenserna" om nya kommunalt finansierade daghem öppnas i detta läge. Någon sådan bedömning av konsekvenserna har inte på något sett skett – den borgerliga majoriteten i kommunstyrelsen biföll av ideologiska skäl reflexmässigt ansökan. Det blir nu upp till Barn- och skolnämnden Söder att försöka identifiera nya besparingar och nedskärning av platser.

Fullständig förvirring

Ansökan hade också kommit från Waldorfbarnträdgården Solvinden om tillstånd för förskoleverksamhet och fritidshem på Oskar-

hem. Det framgår bara indirekt av handlingarna att beslutet innebär tillstånd till en faktisk utökning av Waldorfförskoleplatserna i Lund med 29 platser, inklusive fritidshemsplatserna. Meningen med ansökan var att flytta tillbaka förskoleverksamheten från Råby till Oskarshem, eftersom de flesta barnen bor där. Detta är i sig behjärtansvärt. Men resultatet blir nu istället att Lunds kommun betalar för att nystarta 29 platser samtidigt som kommunen måste avveckla hundratals platser då antalet barn minskar. Kommunen borde således ha villkorat att det skulle framgå att Waldorfförskolan Äppellunden i Råby minskar sina platser i samma mån som barn överföres till Solvinden på Oskarshem.

Borgarna lägger ner och startar om

Samtidigt har Pysslingen AB lämnat in en mer allmän ansökan om att få starta verksamhet i förskolor som kommunen tvingas stänga. Liknelsen med en gam som hungrigt kretsar över krisdrabbade verksamheter är inte långt borta. Oppositionen lämnade i detta läge ett ansvarsfullt förslag. Man föreslog ett generellt stopp för nyetableringar av förskolor i Lund nu när det är överskott på platser, och så länge de ekonomiska konsekvenserna av nyetableringar inte är utredda.

Detta kunde inte den borgerliga majoriteten i kommunstyrelsen acceptera.

Det är en sak när förskoleverksamheten behöver byggas ut, att en del av de nyetablerade platserna drivs av ideella föreningar eller kooperativ, och med alternativ pedagogik. Detta har vänstern vid flera tillfällen varit med om att säga ja till. Men nu är det inte fråga om att nyskapa platser, utan att avveckla. Borgarna driver genom dessa privatiseringar förskolornas ekonomi i botten. Konkurrensen blir snedvriden eftersom kommunen inte kan besluta om nedläggning av en privat förskola när den väl fått tillstånd (om inte verksamheten missköts). Innehållet i den berömda valfriheten blir att barn, föräldrar och personal på andra förskolor drabbas av nedläggning för att ge plats åt de som privatiseras. Är inte deras val värt lika mycket?

Mats Olsson

Nita om sommarlägret:

Vi längtar ett helt år

År efter år är på vecka 30 "sommarläger" inskrivet i min familjens kalender. Allt sedan sommaren 1991 har vi tillbringat en vecka i skogen vid Hjertasjön strax utanför Lönsboda i norra Skåne. Det finns de som har varit där många år innan oss men för oss var 1991 den första sommaren.

Lägerdeltagarna har varit upp till 120 personer och ner till en drygt 50 tal. Vi samlas och delar en veckas liv och rutinerna är väl inarbetade, fast de ändras lite varje år. Vissa familjer tillkommer och vissa går men ofta är det så att har man en gång man har varit med om en vecka så blir det en självklar del av sommarplaneringen under många år. En av barnen föreslog i år att vi bör ha ett julläger också "på det viset behöver vi inte längta ett helt år!"

Vad är det som lockar?

Vad är det som lockar oss tillbaka år efter år? Att sova på ett liggunderlag, luftmadrass eller "madrass" av gränis är nog inte bättre än den egna sängen, men det är allt det andra. Det är att vara tillsammans med ett helt gäng människor som har liknande utgångspunkter för sina liv, liknande värderingar och liknande förväntningar. Det gör att livet fungerar bra, vi har rutiner för hur vi delar på arbetet, vi ta vår dag för matlagning och vårt pass i "utegrupp" (vedhämtning till kvällens eld mm.) och vid behov en "barnpassning" för förskolebarn på förmiddag. Det finns barngrupp, spökekommitté, festkommitté. Bouleturnering, kanottävling, volleybollturnering och allt annat som är en självklar del av sommarlägret och vår semester.

Politiken

Men det som gör vecka 30 vid Hjertasjön mer än en semestervecka med vänner är det gemensamma intresset för politik. Många på lägret har eller har haft politiska uppdrag, alla har hjärtat till Vänster och har en intresse för vad som händer vid den politiska fronten. Varje vardagsmorgon mellan 10 till 12 har vi en planerat inlägg och diskussion. I år var temat "Demokrati och inflytande". Vi började på måndag morgon att med hjälp av Charlotte Wikander omvandlas

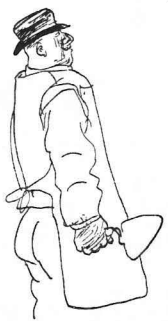
Sjön i våra hjärtan - bilden inte från Hjertasjön, men kunde vara

till Athenska medborgarna och fick klart för oss våra rättigheter, förpliktelser och samhällets förväntningar. Här grundades demokratin men hur stor skillnad var det mellan detta och idag? eller Sparta? eller Rom? Tyvärr kunde inte Charlotte och Örjan Wikander stanna resten av veckan för det var många frågor som vi skulle ha velat få svar på om hur de klarade av problem i antik tid.

Indien är så annorlunda

Veckan fortsatt med en försök att analysera dagens kommunalpolitiska arbete i demokratitermer och vad det kan betyda, inte var det bara lätt!. Staffan Lindberg kom och gav oss en inblick i Indiska förhållanden och böndernas makt och roll och vi diskuterade en hel del av vad är viktigast att förändra och hur Indiens framtid kan se ut. Indien är så annorlunda jämfört med vår vardag samtidigt som vi har mycket att lära oss av händelser där. Ett feministiskt parti behöver många diskussioner kring vad detta innebär och hur kampen kan utvecklas och gå vidare på alla nivåer. Maria Hagberg ledde en diskussion som spände från mycket generella kvinnokrav i samhället till hur vi arbetar och agerar inom partiet och under vårt politiska arbete. På fredagen avrundade vi med att försöka sammanfatta veckans diskussioner. Under Stefan Olssons ledning tog vi då också upp "Attac"

forts på sid 3

Det kan ju inte stå i evighet, sa murarn när tornet rasade.

Äntligen, VB tillbaka

Välkommen åter till Lund och den höst de starke kalla vår.

Framför VB-redaktören ligger schemat för den 18 nummer långa utgivningsplan som ändrar först i vecka 50.

Höstens första VB är återblickande som sig bör. Sânt som på tidningspråk kallas returinformation.

Gunnar Sandin skriver om blåsörkesterns rekordstora sommarläger i Askersund.

Nita Lorimer skriver förälskat om sommarlägret vid Hjertasjön så att alla de som inte var med ångrar sig ljuvligt.

Lucifer sammanfattar inte bara sommaren utan också hela svenska litteraturen. Han noterar övertramp (i den akademisk hoppgruppen) och att försvarsministern (i civilt tillstånd) beklagat översvämningarna i Norrland.

Det börjar röra sig i de kommunala skyttegravarna. **Mats Olsson** avlossar några salvor

Något om vad som hända skall finns väl också att läsa.

Det kom ett brev

Alla är inte nöjda med Vecko-bladet. Några är så missnöjda att de slutat prenumerera. Dessa missar därmed tyvärr brevet från **Aase Bang** i Karlstad (sid 4). Ett brev som förslutet sätter fingret på en öm punkt (*en metafor värdig konditor Ofvandahl*)

Många vb-läsare instämmer säkert i hennes synpunkter. Också i de vänliga orden om VB nr 20 gjort av Robert Nilsson m fl. Han återkommer om några veckor.

VB jagar tjejer i höst

Charlotte Wikander har avvikit till plikter i Göteborg, men lovat att medarbeta efter förmåga. Vi är nu tre redaktörer och vill bli fyra. Vi saknar en kvinnoredaktion och efterlyser härmed en kvinna som är pigg på att en gång i månaden (tre gånger under hösten) tillsammans med egna medarbetare sammanställa VB. Skribenter tror vi oss kunna hjälpa till att inspirera. Vi ger tekniskt och redaktionellt stöd efter behov. Ring någon av redaktörerna i redaktionsrutan på sid 4 om du är intresserad.

Lucifer's back in town

Någon har sagt att om man ska sammanfatta hela den svenska litteraturen i en mening så skulle det bli: Ack, huru kort är icke sommaren! Nu är sommaren väl inte riktigt över, men låt oss börja verksamheten med några kommentarer till sommarens glädjeämnen och katastrofer.

Sjöbo marknad

Sjöbo marknad lever och har hälsan, kan jag berätta. Visserligen saknades i år för första gången hästmarknaden med sin oförlikneliga doft av hästskit, snus och brännvin men den övriga handelsverksamheten var livlig. Innovationer saknades inte: i ett stånd kunde man köpa små klumpar av betong som försäkrades vara tagna från Öresundsbron och därmed utgöra första klassens souvenirer. Och Blentarps hemvärn överraskade genom att i sin lotteribod uppträda i kamouflagemönstrade uniformer. Men det traditionella dominerade förstås: marknads-karameller, crimpleneklänningar och svensktoppsskivor. Självt köpte jag mig ett antal förnödenheter: en ganska snygg skjorta, en liten rökt ål och en praktisk tvätt-hängare i plast som inte går att uppbringa någon annanstans än på marknader.

Ett scoop

Sommarens häftigaste lundanyhet var Martina Boqvists utmärkta rapportering om hur några av universitetets främsta tjänstemän, universitetsdirektör Peter Honeth och utbildningschefen Lennart Badersten gjorde ett aktieklipp i ett av universitetet startat och delägt IT-företag, Luvit. De båda tecknade aktier i företaget till priset 1.50, aktier som sedan salubjods till allmänheten för 30 kronor. Det kunde ha blivit en snygg vinst om drygt 600 tusen per person, men efter artikeln var det ju kört. Rektor Flodgren hade inget annat val än att säga att säga att de måste sälja aktierna och det utan att få någon personlig vinst.

Ja, där ser man pressens makt, och det är väl också bara att ge en eloge till Sydsvenskans lundaredaktion som alltså klarade av att exponera Honeth på det här sättet, vilket inte är alldeles kostnadsfritt. Jag har dock mina aningar om att det är rätt många runt om på universitetet som glädde sig över den mäktige Honeth åkte på en bakstöt.

Lunds universitet + Murdoch = Sant!

Martina Boqvist gjorde också en förtjänstfull översikt över det nät av företag som universitetet numera är ägare till och vars uppgift är att tjäna in pengar till universitetet med utgångspunkt

från idéer och utvecklingsprojekt som kommit fram i den vanliga verksamheten. Företag kan agera smidigare än myndigheter som det brukar heta, men bristen på insyn möjliggör just en massa tvivelaktigheter. Samtidigt kan man ha förståelse för jakten på friska pengar, Lund ligger ekonomiskt risigt till och statsmakterna tycks underförstått att universitetet ska bli just affärsdrivande. Men jag undrar om det är värt riskerna.

Ta t.ex. *Universitas 21*, ett företag hemmahörande i Storbritannien och ägt av 18 universitet i tio länder, däribland universitetet i Lund, Birmingham, Singapore och Michigan. Denna gruppering, "med 500,000 studenter per år och 44,000 akademiker och forskare" har nu startat ett joint venture-företag med News Corporation, London.

Händelsen beskrivs i ett diskret pressmeddelande från Lunds universitet i maj, men jag kan inte erinra mig några dagstidningsrubriker om det. Det skulle man annars kunna ha tänkt sig. Det är nämligen så att News Corporation "leds av den kände mediamannen Rupert Murdoch" som pressmeddelandet så lågmält berättar. Många skulle nog hellre ha beskrivit honom som "den ökände mediamogulen Rupert Murdoch". Murdoch är alltså mannen som är ägare till The Times, The Sun och News of the World i England och mera allmänt tidningar och TV-stationer i 43 länder. Utmärkande för honom är att han är en ultrakonservativ som verkligen använder sin makt uttalat politiskt: i Storbritannien, i Australien, i USA.

Jag kan ju gissa vad som skulle ha sagts om ett sådant här samarbete om det hade ägt rum slutet av 60-talet. Nu tycks ingen höja på ögonbrynen. Jag förstår att Lunds universitet behöver pengarna, men att jobba med Murdoch, nej tack!

Vädret

Många läsare vill ha naturligtvis ha en kommentar till sommarens väder. Jag tycker det har varit ganska bra, ungefär som ens barndoms sommar med blandat väder: lite sol, en liten regnskur och så lite lagom molnigt. Alltså ingen sådan där sanslös värmebölja med stekande sol från klar himmel.

Lite sämre tycks det ha varit i södra Norrland där det föll en hel del regn som på sina håll skadade järnvägs- och vägbankar, något man gärna hjälper till att betala med skattemedel. Därutöver tycks ett flertal älvnära bastubyggnader, sommarstugor m.m. ha vattenskadats. Flera sommargäster var tvungna att åka långa omvägar för att komma till affären och på ett ställe tycks man ha eldat upp ett stort gammalt trähus för att få det ur vägen. Kungen var på plats och såg bekymrad ut, som anstår en

landsfader. Även försvarsministern var ute och for, dessvärre ej i fältuniform. Han kunde väl åtminstone tagit ridstövlar i all vätan!

Uppiggande katastrof

Nu är det ju lätt att leva sig in i att det är väldigt tråkigt när förnödenheterna i källaren får vattenskador eller vattnet dränker potatisåkrarna och vår medkänsla med de drabbade är om inte oändlig så dock ganska stor. Misstanken sprider sig dock att det här kanske snarast var frågan den där sortens naturkatastrof som höjer livskänslan, blir ett trevligt minne att tala om och som ger en liten topp i de annars så sviktande födelsetalen nio månader senare. Jag undrar om det inte var Expressen, med sina kända upplageproblem, som var mest engagerad i denna naturkatastrof.

Inte vet jag, det kanske fanns folk som skadade sig i ansträngningarna att bärga undanstuvat källargods, men visst skulle man önska att alla naturkatastrofer avslöpte så väl som denna!

Lucifer

Kort politisk kommentar

Jag är häpen över bristen på politiska kommentarer till den socialdemokratiska partisekreterarens hårdför med miljöpartiet. Det började med en artikel i Svenska Dagbladet för några veckor sedan och har fortsatt med uttalanden. Utspelet är självfallet riktat mot vänsterpartiet: när man misslyckades med att utmåla vänstern som ett odemokratiskt kommunistiskt hot prövar man nu att splittra de båda stödpartierna. Jag hoppas bara Gudrun m.fl. har is i magen och inte låter sig provoceras. Det är klart att (s) och (vp) måste gå skilda vägar någon gång inför valet 2002, men det är för tidigt än. Göran Persson är ju ingen duvunge, han vet att regeringen sitter trångt och skulle kanske ett nyval vara det som driver väljarna tillbaka till (s)?

Den goda ekonomisk utvecklingen har nämligen inte gjort det. Demoskop-väljarbarometern för några veckor sedan var skakande: det var i stort sett jämt mellan blocken och moderaterna hade ökat. Frågan är varför. Min tro är att ett samhällsklimat som präglas av en välmående medelklass upptagen med att fundera över sina fondplaceringar resulterar i en jämn ström av väljare högerut.

Vad bör Göran Persson göra? Bedriva vänsterpolitik, förstås. Vänsterpolitik och vänsterretorik väcker soffliggarna, och entusiastmer paradoxalt nog även medelklassen. En del sossar som nu sympar med (v) skulle säkert återvända till fadershuset, men det bjuder man väl gärna på.

SH

Vänsterns musikläger: all time big

1989 var ett år då mycket gick mot sitt fall. Dit hörde, trodde bland annat jag, traditionen "vänster-orkestrarnas sommarläger", som hade inletts så sent som 1980. Deltagandet hade minskat mer eller mindre regelbundet, och i Gunnarskog 1989 var vi alltså inte så många.

Emellertid beslöts det om en fortsättning. Och kurvan vände uppåt. Årets läger, arrangerat av Stockholms v-blåsorkester i lilla Askersund, samlade cirka 150 deltagare vilket gjorde det till det största hittills.

En förklaring till expansionen är den breddning till att inkludera körsångare som inleddes 1994 och som nu får betraktas som permanentad. En annan är breddning nedåt i form av ungdoms- och barnorkester som har funnits rätt länge men utvecklats efterhand. Barnen/ungdomarna trivs och det finns flera exempel på att de är pådrivare bakom familjens deltagande. Men "stororkestern", dvs. när alla blåsare och trummare (och några stråkar) spelade tillsammans, var också den största någonsin och dessutom mer varierad än tidigare med både fagott och oboer.

Den egentliga basen för verksamheten har inte blivit större. Blåsorkestrarna i Stockholm och Lund är stabila men knappast expansiva, dominerade av medlemmar i övre medelåldern (samma sak gäller kören Trots Allt i Stockholm som bildade stomme i Askersundslägers kör). Men många orkestermedlemmar kommer alltså år efter år på lägret med dess fasta tidpunkt, veckan efter midsommar.

Ett viktigt skäl är förstås möjligheten att få spela bra och

varierad musik under goda ledare. Med god menas dels musikalisk bredd och förmåga, dels pedagogisk förmåga utifrån kunskap om och acceptans av materialets (dvs. de musicerandes) högst blandade karaktär. Jag nämner för året två namn: Håkan Carlsson, musiklärare m.m. från Hör, en återkommande, omtyckt ledare, i år för ungdomsorkestern, dessutom multiinstrumentalist och hemma i många genrer. Och Jonas Forssell, numera främst tonsättare, med en glädjande återkomst som stororkesterdirigent efter sju års frånvaro från lägren.

Stororkestern spelade bl.a. Lumbye, Lars-Erik Larsson,

Prokofiev, Ravel, "Country Gardens" och "Raiders March". Progressiv? Socialt engagerad musik? Kan man inte direkt påstå, och på kvällssamvaron utbröt också de sedvanliga lägerdiskussionerna om vad progressiv musik egentligen är för något. Nå, det spelades Weill och en del annat också, och till Lumbye sjöngs Alfredson & Danielssons "progressiva" texter men ändå. Det kan då sägas att hade v-orkestrarna bara spelat kamplåtar hade de inte kunnat hålla sina medlemmar kvar i årtionde efter årtionde, och att den som vårdat sej om nyanserna i "Country Gardens" har lättare att spela mellantakterna i Inter-

nationalen vackert. Detsambandet känner bl.a. Forssell som var den som hade valt stycket, samtidigt som han varit den flitigaste arrangören av den bruksmusik som används på appellmöten och i demonstrationståg (tillsammans med Bo Fagerström från Röda Kapellet som även han var med i Askersund).

Detta var också ett recept hos Hanns Eisler, den "socialistiska" musikens ledande teoretiker. Men Eisler ville även att den progressiva rörelsen skulle ta fram ny musik. Sådant förekommer. Av Jan Levander, en av lägerledarna, spelades ett beställningsstycke som han gjort till Stockholms-orkestrarnas jubileum. På förra årets läger uruppfördes en spännande svensk-katalansk komposition, skriven av Per-Åke Holmlander (lärare även i år), som vi tyckte att det numera smått förmögna vänsterpartiet kunde ge ett bidrag till, av allmänt kulturintresse och för att stimulera de egna orkestrarna. Men tyvärr inte. Vi får hoppas på mindre tondöva partisekreterare framöver.

För en fortsättning blir det, på vänstermusiken och på lägren. Till det mest positiva i år hörde medverkan från några medlemmar i Köpenhamnsorkestern Røde Horn. De ska, i Danmark, ordna 2001 års läger tillsammans med Lund. Det skulle sitta fint med en progressiv kantat för kör och blåsorkester, det finns lämpliga både danska och svenska texter att ta som utgångspunkt, och ovan nämnde Håkan Carlsson (som bl.a. har skrivit en "Dialektisk svit") kunde säkert göra något bra av det hela.

Gunnar Sandin

Nita om sommarlägret, forts fr sid 1

samt diskuterade detta nätverk (se www.attac.org) och hur vi ställer oss till denna organisation och vad den kan komma att betyda i framtiden. Med "Attac" avslutade vi det officiella program med förmiddagsdiskussioner, men dessa är bara utgångspunkter för många timmars diskussioner och prat resten av dygnet när sommarlovet och det vanliga livet får lite mer plats.

I år var vi bara drygt 50 personer, och eftersom vi var ca 15-20 vuxna hade vi varit lite oroliga att köksdygnet kunde bli lite för mycket för de två vuxna och 2-4 ungdomar (10-17 år) som skulle ansvar för all planering, matlagning och diskning. Det gick jättebra! Var tredje timme från 9 till 21 serverades mat som alltid! Varje kväll hade vi brasa, trots att regnet försökte hindra oss två gånger i början av veckan.

Nästa år? Vi ska lösa nya problem, fiska stor-gäddan, paddla kanot och ha det gott! Ska du vara med?

Nita Lorimer

Surr om byggplaner utan miljökonsekvens

Lund växer. Det är bra. Men det sätt som stadens byggs ut på är avgörande, inte bara för lundabornas trivsel, utan också för om miljömålen skall klaras. Gles och utsmetad bebyggelse, kringgårdad av trafikanläggningar, blåsiga gräsmattor och andra impedimentytor bygger fast invånarna i bilberoende och skapar barriärer mellan boende, service och arbetsplatser.

När kommunstyrelsen i förra veckan behandlade Mark- och bostadsförslöjningsprogram (MBP) 2001-2003 hade dess miljöutskott yttrat sig. Utskottet hade enhälligt påpekat att det saknades miljökonsekvensbeskrivning för de föreslagna utbyggnaderna. Redan 1997 riktade dåvarande miljödelegationen en liknande kritik

mot MBP. När miljöhänsynen kommer in i planeringen har det redan beslutats att det skall byggas och var det skall byggas. Syftet med utbyggnaden och eventuella alternativ analyseras aldrig ur miljösynpunkt. Mot denna bakgrund krävde vänsterpartiet och miljöpartiet återremiss av MBP 2001-2003 för att en kritisk granskning ur miljösynpunkt skulle kunna göras, vilket kommunstyrelsens majoritet ställde sig kallsinnig till.

Debatten och besluten i kommunstyrelsen visade att dessa krav var i högsta grad berättigade. Bland annat behandlade mötet exploateringen av Kaninlandet i Torna Hällestad, som är en vacker äng med unika populationer av vildbin. Någon sakkunskap i detta ärende hade inte inhämtats, varför olika motstridiga uppgifter och gissningar om var ifrågakvarande bin egentligen höll hus surrade på mötet. Trots att alternativa lägen till bebyggelse i Torna Hällestad fanns beslutade kommunstyrelsen med röstsiffrorna 7 - 6 att bygga bostäder på Kaninlandet.

Mats Olsson

Gudrun Schyman och Rolf Wikström

I Kristianstad (Lilla Torg) kl 12 på lördag 26/8 hålls torgmöte med Gudrun Schyman och distriktets regionråd Ann-Mari Campbell. Röda Flåset (Ung Vänsters blåsorkester) håller andan uppe. Efter en stund leder Flåset oss till Domus där en av Sveriges främsta blues- och visartister, Rolf Wikström, framträder kl. 13.

Röd Söndag i Slottsparken Malmö 27/8 kl 14.00 - 20.00 hålls en internationell Kulturfest mot EMU Lirar gör **SOB[punkrock]** **Cristal Andino** [latin] **Salsa Metro** [salsa] **Jonas Sjöstedt** [Vänsterpartiet] **Marcellaf** [visor] **Alien Kiss** [pop] **Rolf Wikström** [progg] **Advans Patrol** [latino hiphop]

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Brev från läsekretsen: Kära vänner

I vår familj har vi prenumererat på Veckobladet sedan starten, trots att vi nu har bott i förskingringen i mer än ett kvarts sekel. Vi har skrattat med Lucifer, följt Finns vedermödror i kolonitradgården och hans funderingar som nästan-pensionär med intresse, lärt oss älska jårnvägar tack vare Grr och läst roliga rapporter från vandringar i Skåne och i spännande europeiska utmarker. Genom Veckobladet känner vi oss delaktiga i mycket av det som sker i Lund. Ibland har vi också fått bra tips, användbara i vårt eget politiska arbete.

Men på senare tid har jag ofta blivit besviken. *Grr*, som jag känner som en försynt och trevlig kamrat, verkar bli helt rabiat när han sätter sig vid datorn. För att inte nämna Ulf Nymark, som jag bara känner genom hans skrivelser i Veckobladet, men där framstår som en odräglig, osympatisk beserwisser. Jag hoppas att han ger ett annat intryck i sin roll som kommunalpolitiker.

Vad jag reagerat på är den senaste tidens ilska angrepp på ombudsmän och partimedlemmar. Personangrepp hör inte hemma i en föreningstidning! Det leder bara till motsättningar mellan olika grupperingar. Är man missnöjd med den anställda personalen, får man ta upp det på ett medlemsmöte och diskutera det på ett konstruktivt sätt. Ingen mår bra av offentlig utskällning, till sist vill väl ingen ställa upp för vänsterpartiet i Lund.

Veckobladet får inte fler prenumeranter och vänsterpartiet i Lund får inte fler medlemmar, om man får det (felaktiga) intrycket att partiet består av odugliga ombudsmän och gnälliga gamla gubbar.

Intressant förnyelse

Det var roligt att få det nya, fräscha numret (nr 20), och vi hoppas att förnyelsen inte stannar av. Det betyder inte att vi vill vara utan de gamla medarbetarna. Men att vi vill i tillägg till de gamla, bekanta namnen kan få lära känna nya, spännande signaturer. (Nr 21 var också mycket intressant med bl a referaten från kongressen).

Vi hoppas på ett långt liv för Veckobladet, som vi alltid läser med intresse.

Aase Bang, Karlstad

Författare missnöjd med recension

I VB nr 20 (2/6) skrev Gunnar Sandin en recension av Bengt Karlssons skrift *Villa Sunna*. Författaren reagerade och begärde i brev 15/6 utrymme för ett genmäle. Eftersom sista numret för våren (nr 21) redan utgivits publicerar vi genmälet i detta nummer och återinför den kritiserade recensionen (ifall minnet av den regnat bort i sommar.)

Hemma hos Ingvars

Villa Sunna är för nutiden framför allt förknippad med en av Lunds bittraste *nimby*-konflikter. Kringboende intressenter, och en och annan idealist utifrån, lyckades år efter år med allsköns juridiska fintigheter fördröja att en förfallen trädgårdstomt (med angränsande bensinstation) ersattes med välbehövliga centrala hyreslägenheter. Att förtäta Lund, som bl.a. vänsterpartiet vill, är inte lätt.

Denna intressanta historia är inte ämnet för Bengt Karlsson i hans skrift *Villa Sunna*. Det är i stället själva villan, dess parkliknande trädgård och det överklassliv som där levdes av familjen Ingvar och deras företrädare från 1880-tal till 1980-tal.

Huset byggdes på den tid då sommarvisten uppfördes på bekvämt gångavstånd från vintervisterna i stan. En oisolerad trävilla förblev Sunna, och det gick bara att elda i en av salens båda kakelugnar. Den andra stod där enbart för symmetris skull. (Salen var drygt 8 meter lång, inte 7 som det råkar stå.) Trots att uppvärmningen måste ha kostat enormt frös de boende på vintern och tittade nog längtansfullt mot det varmbonade tegelhus som hade uppförts åt familjens egen trädgårdsmästare. Sådan fanns nämligen och därtill pigor – en återgiven planritning upptar två pigkammare.

Trädgårdsmästare behövdes säkert ty trädgården var stor och konstfärdigt anlagd, med egen tennisbana och skridskodamm, och gräsmattorna slogs med lie. Det fanns alltså härliga ytor för barnen att leka på både ute och inne. Familjen Ingvars liv i vardag och fest finns utförligt beskrivet, och det har förstas sitt lokaletnografiska intresse även om framställningen påminner om damtidningarnas hemma hos-reportage.

Häftet är i huvudsak ett collage, med texter från Bevarandekommitténs och Alnarsstudenters inventeringar, biografiska data om några nyckelpersoner i husets historia och intervjuer, bland annat med ett f.d. hembiträde. Villan ritades av Helgo Zettervall som bland mycket annat gjorde universitetets huvudbyggnad. Det huset är enligt Bengt Karlsson "vackert" och därom råder delade meningar. Villa Sunna är emellertid en liten pärla från den tid då överklassen hade smak – jfr "Dallasvillan" på Galjevångsvägen.

Det är trevligt med frikostiga illustrationer, men skriften har nog blåsts upp till ett större format än vad ämnet förtjänar. En eloge dock åt Sven Karlssons känsliga färgfoton från vår egen tid.

Gunnar Sandin

Vilse i Sunna

Jag vill börja med att säga att jag uppskattar och känner respekt för Gunnar Sandin och hans insatser, politiskt och kulturellt på olika sätt; boken om Lunds stads järnvägar 1901-39 är ett exempel inom mitt eget område det skrivna ordet, musicerandet inom Röda Kapellet ett annat.

Förts en liten, men dock viktig fotnot. Jag tycker det är rimligt att man använder begripliga ord. Även jag har syndat, men har då välförtjänt tagits i örat. Till saken. Vad tusan står uttrycket "nimby" för? Någon som vet?

Gunnar Sandin har recenserat min för ett tag sedan utkomna skrift om Villa Sunna. Det är viktigt, uppfriskande och spännande med kritik och dialog. Men en recension måste åtminstone vara sakligt korrekt, vilket den Sandinska icke är. Att kalla en mindre, om än misskött, park för "förfallen trädgårdstomt" må vara en bedömningsfråga, desto allvarigare är de rena felaktigheter som förekommer. Jag har vänstersympatier, är f n oberoende, men vägrar att använda schablonmässiga och svartvita bilder. "Överklass" beskriver inte bara en persons eller familjs ekonomiska situation, utan är också en allmänt negativt värde-laddad beteckning som används slentrianmässigt och ofta är moraliskt och mänskligt helt felaktigt. Sandin använder den på familjen Ingvar och deras liv på Sunna, som han tycks ha djupa insikter om. Tillåt mig tvivla. Jag har lärt känna fler i familjen, främst Elisabeth och äldste sonen Christian genom arbetet med skriften. Pengar på banken, men vänliga och generösa människor på många sätt; ett var att med intervjuer och unika foton i hög grad medverka till skriftens tillkomst. Många i stan – oavsett samhällsklass – har spontant också berättat att de lekt med de Ingvarssonska barnen i Sunnaparken och ofta blivit inbjudna i huset. En ganska "vanlig" och varm familj. Schablonbilderna av en snobbig överklassfamilj är så fel den kan vara. När det gäller framställningen av "familjen Ingvars liv i vardag och fest", som avfärdas som ett hemma hos-reportage, får läsaren uppfattningen att jag står bakom hela detta avsnitt. Även det är felaktigt. Elisabeth och Christian Ingvar har helt enkelt fått berätta sin historia,

sina minnen från tiden i Villa Sunna – på sitt eget, personliga sätt. Mycket av skriften är uppbyggd på detta sätt, att låta olika personer som haft att göra med Villa Sunna få komma till tals; bevarandekommittén, familjen, anställda, arkitekter.

Den positiva kritiken inskränker sig till två korta fotnoter; beskrivningen av familjen Ingvars liv på Sunna anses ha sitt lokaletnologiska intresse samt att det är "trevligt med frikostiga illustrationer". Slutomdömet blir dock att skriften om Villa Sunna är "upplåst". För de som vill bilda sej en egen uppfattning rekommenderas en gratis bläddring på er exp eller låna skriften på biblioteken. Den som till äventyrs vill köpa detta tvivelaktiga alster kan göra det direkt av undertecknad för 100 kr (billigast) eller på Gleerups resp Kulturen.

Bengt Karlsson

Vad står "nimby" för?

Ordet "nimby" är en s k initialförkortning för "not in my backyard" och används om kampanjer drivna av starkt egenintresse. Sandin syftar på striden för bevarande av Villa Sunna.

ordboks-red

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE

Månd.21/8 kl 19.00 Kommunal upptakt inför hösten. Vi disk. BN, Barn-SkolIN. samt Lundafastigheter.

RÖDA KAPELLET Sö 27/8 kl 18.45. Rep.Nya arr. men tag med 374 ("Järnålder") Obs Ny kod! 3984

Fest i Nørrebroparken

20/8 spelning tillsammans med Røde Horn på sommarfestivalen i Nørrebro-park. Avr. Lund 9.47. Kortrep. före spel: 12.00 - 12.25. samt 12.45 - 14.00. Rune tar med noter. Anm t Elisabeth: 046/211 50 69 el: 0706/72 97 49.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av:

Rune Liljekvist

Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svarbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-123123. Manus mottas även på e-post, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)

Telefon till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69

Robert Nilsson 046-39 79 02

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.